

Beköszöntő

Immár sokadik alkalommal kaptam lehetőséget arra, hogy az IME beköszöntőjében osszak meg néhány gondolatot a Kedves Olvasókkal. Az apropó egy igen örömteli esemény nem csak azoknak, akikkel 13 évvel ezelőtt megalapítottuk a Magyar Egészség-gazdaságtani Társaságot (META), de az új tagoknak is. Éppen 10 évvel ezelőtt – 2006 nyarán – határoztuk el az IME szerkesztőségével, hogy minden évben együtt rendezzük meg az egészség-gazdaságtani konferenciát és továbbképzést, kapcsolódva az IME 2002-ben újtára bocsátott Egészség-gazdaságtani rovatához. A tandem elhatározását éveken át szívszakmai és szervezési munka követte, amelynek köszönhetően a rendezvény napjainkra szakmánk sikeres és hagyományos seregszemléjévé vált.

A hazai egészség-gazdaságtani konferencia megszervezéséhez a 2006-ban Budapesten sikeresen megrendezett European Conference on Health Economics (ECHE2006) nemzetközi konferencia is bátorítást adott. Célunk az volt, hogy a résztvevőkben erősítsük az egészség-gazdaságtan iránti elköteleződést: az egészségügyi rendszerről szóló döntéshozatal ne vaktában, vagy ne a túlzott fiskális szemlélet, és ne is csupán az orvosi hitvallás alapján, hanem a betegek életminőség-javítását, valamint az erőforrások racionális és optimális felhasználását együttesen figyelembe véve történjen. Ennek az alapelvnek mind több döntéshozót és hazai szakembert is szerettünk volna megnyerni. Ebben a munkában, mondhatni küzdelemben a META tagsága az IME szellemiségében, szervezetében stabil tudományos, kommunikációs partnerre talált!

A X. alkalom szinte kötelezővé teszi a visszatekintést. Kezdjük is a pozitív eredményekkel: a konferencia évről évre széles körű szakmai kitekintést nyújt, témakörei bővültek a szigorúan vett egészség-gazdaságtani szempontokon túl mára már nagyjából egyharmad arányban más témájú előadásokkal. A „repertoárban” főként általános makro-közgazdasági, klinikai, népegészségügyi, egészségpolitikai és menedzsment jellegű előadások jelentek meg. Bizton kijelenthetjük, hogy az éves IME-META konferencia komoly hozzáadott értéket képvisel az egészség-gazdasági szakma hazai fejlődésében, a fiatal és nem olyan fiatal kutatók, szakemberek továbbképzésében és kapcsolatépítésében egyaránt.

Viszont kudarcként élhetjük meg, hogy az egészség-gazdaságtani megközelítéssel mégsem sikerült még áthatni a kormányzati döntéshozatalt és az egészségpolitikát. A „minél többet takarítsunk meg”, „szüntessük meg az egészségügyi intézmények adósságát” – jellegű fiskális (és számos esetben fűnyíróelv szerű) megközelítés – meglátásom szerint – még jóval erőteljesebben érvényesül a közpolitikában, mint a „hogyan mentünk meg minél több ember életét”, „hogyan javítsuk a betegek és általában a lakosság egészségi állapotát a felhasználható forrásokból” elvek, vagyis hogyan érvényesítsük a valódi allokációs és költség-hatékonyságot.

Általában véve még mindig azt tapasztaljuk, hogy a szakmánkat, az egészség-gazdaságtant kormányzati szinten nem veszik igazából „komolyan”, legalábbis nem számolnak vele komoly döntés-előkészítő tényezőként, kivéve egyes nagyértékű gyógyszeres, diagnosztikai és terápiás eljárások támogatási befogadását megelőzően. Ugyanakkor átfogóbb egészségügyi programok kidolgozása, az ellátórendszer átforgalmazása, vagy finanszírozási, allokációs kérdések megoldása során nem, vagy nagyon indirekt módon van lehetőség és igény az egészség-gazdaságtani megalapozó tudományos háttérmunkák eredményeinek figyelembevételére.

Ennek megfelelően teendők még bőven akad a következő évtizedekre is, unalomra és csüggedésre semmi okunk! Itt van nagy számban az új nemzedék, a feltörekvő fiatalság! Az egészségpolitikai és makrogazdasági beágyazottság kérdéskörén kívül is számos kihívással, új kutatási iránnyal, módszertani fejlesztéssel szembesülünk, mint például a biológiai terápiák, génterápiák, a személyre szabott medicina, az infokommunikációs technológiák, integrált ellátási formák, betegút-szervezés, vagy a holisztikus és integratív medicina hatékonysági kérdései. A X. konferenciánkon folytatjuk a hagyományainkat: az első napot plenáris előadásokkal makrogazdasági, népegészségügyi és orvostudományi kitekintéssel indítjuk. Ezt követően 39 előadás hangzik el egészségpolitika, finanszírozás és népegészségügy, valamint technológia-értékelés, módszertan, HTA modellezés témakörökben. Végül a programot a tételes finanszírozásról szóló kerekasztal vitával zárjuk. Minden Kedves Olvasónknak tartalmas konferenciát kívánok!

Dr. Dózsa Csaba
META elnök,
az IME Szerkesztőbizottság tagja